

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2011 m. liepos 12 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Belgijos Karalystę

(Byla C-370/11)

(2011/C 290/02)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama W. Mölls

Atsakovė: Belgijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad palikusi galioti normas, pagal kurias turto vertės padidėjimas, gautas atperkant kolektyvinio investavimo subjektų, kurie neleidžiami pagal Direktyvą 85/611/EEB⁽¹⁾, akcijas, neapmokestinamas, jeigu šie subjektai įsteigti Belgijoje, o, jeigu šie subjektai įsteigti Norvegijoje arba Islandijoje — apmokestinamas, Belgijos Karalystė neįvykdė išpareigojimų pagal Europos ekonominės erdvės susitarimo 36 ir 40 straipsnius;

— priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija ginčija nagrinėjamas nacionalinės teisės nuostatas, nes jomis Belgijoje reziduojantys asmenys atgrasomi investuoti į Norvegijoje arba Islandijoje įsteigtus kolektyvinio investavimo subjektus, kadangi atperkant šių akcijas gautam turto vertės padidėjimui negali būti taikomas atleidimas nuo mokesčio, kuris taikomas turto vertės padidėjimui, gautam atperkant Belgijoje įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų akcijas.

Komisija teigia, kad tokiu nevienodu vertinimu ribojamas EEE susitarimo 40 straipsnyje užtikrintas laisvas kapitalo judėjimas. Taip pat juo sudaromos kliūtys laisvai teikti paslaugas ir taip pažeidžiamas EEE susitarimo 36 straipsnis.

Atsakydama į Belgijos valdžios institucijų pateiktus prieštaravimus Komisija pirmiausia teigia, kad šiame ieškinyje neginčijamas skirtumas, kuris Belgijos teisės aktuose daromas Europos Sąjungoje įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų kategorijoje, t. y. pagal tai, ar jie leidžiami pagal Direktyvą 85/611/EEB, ar ne. Antra ir trečia, Komisija prieštarauja argumentams, kad minėtos priemonės pateisinamos sumetimais, susijusiais su mokesčių sistemos kontrolės veiksmingumu arba pasikeitimo informacija mechanizmų nebuvimu. Šiomis aplinkybėmis Komisija konstatuoja, kad Belgija, Norvegija ir Islandija ratifikavo Europos Tarybos ir EBPO konvenciją dėl tarpusavio administracinės pagalbos mokesčių klausimais ir kad Belgijos bei atitinkamai Norvegijos ir Islandijos sudarytuose susitarimuose dėl dvigubo apmokestinimo numatyti pasikeitimo informacija tarp šių šalių mechanizmai.

⁽¹⁾ 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 139).

2011 m. liepos 18 d. Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje International Bingo Technology, S.A. prieš Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Byla C-377/11)

(2011/C 290/03)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: International Bingo Technology, S.A.

Kita proceso šalis: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, nustatant apmokestinimo PVM momentą, tai, kad bingo lošėjai sumoka laimėjimus atitinkančią kortelių kainos dalį, reiškia tikrąjį prekių ar paslaugų vartojimą?
2. Ar, kiek tai susiję su taisyklėmis, reglamentuojančiomis vardiklį, naudojamą apskaičiuojant atskaitos procentą, Šeštosios direktyvos ⁽¹⁾ 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, skaitomas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad juo nustatomas toks suderinimo laipsnis, jog įvairių valstybių narių įstatymuose arba teismų praktikoje negali būti skirtingai sprendžiamas klausimas dėl įtraukimo į PVM apmokestinamąją vertę tos kortelių kainos dalies, kuri skirta laimėjimams išmokėti?
3. Ar, kiek tai susiję su vardiklio, naudojamo apskaičiuojant atskaitos procentą, nustatymu, Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, skaitomas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, jog juo draudžiama tokia nacionalinių teismų praktika, pagal kurią bingo lošimo atveju į PVM apmokestinamąją vertę įtraukiamos sumos, atitinkančios laimėjimų sumas, kurias lošėjai sumokėjo įsigydami korteles?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23)

2011 m. liepos 18 d. Juzgado Mercantil de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Miguel Mesa Bertrán ir Cristina Farrán Morenilla prieš Novacaixagalicia

(Byla C-381/11)

(2011/C 290/04)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Mercantil de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Miguel Mesa Bertrán ir Cristina Farrán Morenilla

Atsakovė: Novacaixagalicia

Prejudiciniai klausimai

1. Jeigu kredito įstaiga klientui, su kuriuo pirma sudarė hipotekos paskolos sutartį, pasiūlo sudaryti palūkanų normų apskaitos sandorį, skirtą apdrausti šios paskolos palūkanų normos pokyčių riziką, ar šią siūlomą paslaugą reikia laikyti konsultacijų dėl investicijų paslauga, kaip ji apibūrinama Direktyvos [2004/39/EB] ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 [4] punkte?

2. Ar dėl mažmeninio investuotojo atžvilgiu neatlikto Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 4 dalyje numatyto tinkamumo įvertinimo investuotojo ir konsultuojančios kredito įstaigos sudarytas palūkanų normų apskaitos sandoris yra visiškai negaliojantis?
3. Tuo atveju, jeigu suteikta pirmiau apibūdinta paslauga nelaiškoma konsultacijomis dėl investicijų, ar vien tai, jog sudėtinė finansinė priemonė, kokia yra palūkanų normų apskaitos sandoris, įsigyta neatlikus Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 5 dalyje numatyto priimtumo įvertinimo dėl nuo investicijų įstaigos priklausiančios priežasties, lemia su ta pačia kredito įstaiga sudarytos pirkimo sutarties visišką negaliojimą?
4. Ar pagal Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 9 dalį vien tai, kad kredito įstaiga siūlo sudėtinę finansinę priemonę, susijusią su hipotekos paskola, pakanka, jog būtų netaikomos pareigos atlikti minėto 19 straipsnyje numatytus tinkamumo ir priimtumo įvertinimus, kuriuos investicijų įstaiga turi atlikti mažmeninio investuotojo atžvilgiu?
5. Ar tam, kad būtų galima netaikyti Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnyje įtvirtintų pareigų, reikia, jog finansiniam produktui, su kuriuo susijusi siūloma finansinė priemonė, būtų taikomi teisės aktuose numatyti investuotojo apsaugos standartai, panašūs į reikalaujamuosius minėtoje direktyvoje?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263).

2011 m. liepos 19 d. Juzgado de lo Social de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Isabel Elbal Moreno prieš Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Byla C-385/11)

(2011/C 290/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Social de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Isabel Elbal Moreno

Atsakovas: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)